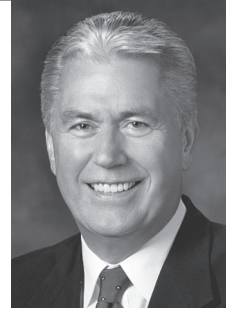

Prezidentas
Dyteris F. Uchtdorfas
Antrasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje

Šventyklos palaiminimai

Vis dar prisimenu, kaip mano gimdytojai pasiėmė mus į naujai pastatytą Šveicarijos šventyklą, pirmąją Europoje, kad taptume amžina šeima. Buvau 16-kos metų ir jauniausias iš keturių vaikų. Drauge suklaupėme prie altoriaus, kad kunigystės galia būtų užantspauduoti žemėje, su nuostabiu pažadu, jog galime būti užantspauduoti amžinybei. Niekada neužmiršiu šios didingos akimirkos.

Mane, jaunuolį, stipriai paveikė tai, jog kirtome šalių sienas, kad būtų užantspauduoti kaip šeima. Man tai simbolizavo šventyklos darbo žengimą per pasaulio sienas, kad atneštų amžinų palaiminimų visiems žemės gyventojams. Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios šventyklos tikrai pastatytos visos žmonijos labui, nepriklausomai nuo tautybės, kultūros ar politinės orientacijos.

Šventyklos yra nepaneigiamas liudijimas, kad gerumas nugalės. Prezidentas Džordžas K. Kenonas (1827–1901), pirmasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, kartą pasakė: „Kiekvienas padėtas kertinis šventyklos akmuo, kiekviena šventykla ... silpnina Šėtono galią žemėje ir stiprina Dievo bei dieviškumo galią.“¹

Nors kiekviena šventykla didina teisumo įtaką žemėje, didžiausius palaiminimus, žinoma, gauna tie, kurie patys lankosi šventykloje. Ten gauname daugiau šviesos ir pažinimo bei sudarome šventas sandoras,

kurių laikymasis padeda mums eiti mokinystės keliu. Trumpai tariant, šventykla moko mus šventos gyvenimo prasmės ir padeda susiorientuoti fiziniame ir dvasiniame gyvenime.

Tačiau mes lankome šventyklą ne vien dėl savęs. Kiekvieną kartą lankydamiesi šiuose didinguose pastatuose, dalyvaujame šventame gelbėjimo darbe, kuris tapo prieinamas visiems Dievo vaikams dėl Tėvo Viengimio Apmokėjimo. Tai nesavanaudiška ir šventa tarnystė, per kurią mes, mirtingieji, galime dalyvauti šlovingame darbe – tapti gelbėtojais ant Sionės kalno.

Tuos, kurie dabar dėl kokių nors priežasčių negalite lankytis šventykloje, skatinu padaryti viską, ką galite, kad turėtumėte galiojančią šventyklos rekomendaciją. Šventyklos rekomendacija yra mūsų ištikimybės ir pasiryžimo tarnauti Viešpačiui simbolis. Tai yra mūsų meilės Viešpačiui simbolis, nes Jėzus mokė: „Kas pripažįsta mano įsakymus ir jų laikosi, tas tikrai mane myli. O kas mane myli, tą mylės mano Tėvas, ir aš jį mylėsiu ir jam apsiireikšiu.“ (Jono 14:21.)

Nuo šių šventų, Viešpačiui pašvęstų pastatų pasaulis darosi vis gražesnis. Meldžiu, kad priartinant dangų prie žemės mes darytume savo dalį – būtume verti turėti šventyklos rekomendaciją ir naudotis ja.

Mums tai darant, teisumas tikrai augs ne tik mūsų gyvenime ir namuose, bet ir mūsų bendruomenėse bei visame pasaulyje.

IŠNAŠA

1. George Q. Cannon, „The Logan Temple“, *Millennial Star*, Nov. 12, 1877, 743.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Dauguma žmonių išmoksta ir įsimena geriau, kai juos mokote ne vien kalbėdami, bet ir naudodami vaizdines priemones (žr. *Teaching, No Greater Call* [1999], 182). Pagalvokite, ar pamokos metu nevertėtų parodyti šventyklos nuotrauką. Perskaitytą straipsnį, aptarkite, kodėl šventykla yra svarbi prezidentui Uchtdorfui. Mažųjų šeimos vaikų paprašykite nupiešti savo šeimą prie šventyklos.

Vadovėlyje *Teaching, No Greater Call* sakoma: „Paskatinkite savo mokomus žmones nusistatyti vieną ar daugiau tikslų, kurie gali padėti jiems gyventi pagal jūsų mokomus principus“ (p. 159). Pagalvokite, ar nevertėtų su šeima perskaityti prezidento Uchtdorfo žinią ir pakviesti šeimos narius užsirašyti asmeninį tikslą, kuris padėtų jiems išlikti vertiems turėti ir naudoti šventyklos rekomendaciją.

JAUNIMAS

Žvilgsnis nuo pakilumos

Mindė Rey Holms

Būdama jauna turėjau daug galimybių Kalifornijos San Diego šventykloje krikštytis už mirusiuosius. Nors tai visada būdavo teigiama patirtis, viena kelionė man ypač įstrigo.

Man buvo 16-ka, o mano jaunesnioji sesutė buvo ką tik sulaukusi 12-kos ir pirmą kartą vyko krikštytis už mirusiuosius. Kadangi jai tai buvo pirmas kartas, nusprendėme po visko pasivaikščioti aplink šventyklą.

Vienoje šventyklos šventoriaus pusėje yra pora apžvalgos aikštelių, todėl nuėjome ten. Kadangi San

Diego šventykla pastatyta šalia judraus greitkelio, stovint apžvalgos aikštelėje, apačioje matosi greitis.

Stovėdama ant šventyklos pakilumos tądien pamačiau gyvenimą iš naujos perspektyvos. Žiūrėjau žemyn į pasaulį su jo zvimbiančiais automobiliais, knibždančiais prekybos centrais ir apipaišytais kelio ženklais.

Tada man atėjo mintis: „Tu juk nenori dalyvauti tame; juk ne čia gyvenimo prasmė.“ Visada maniau, kad gyvenimo prasmė – sugrįžti gyventi su savo Dangiškuoju Tėvu ir tapti tokia kaip Jis. Žinojau, kad man nereikia pasaulio dalykų šiam tikslui pasiekti.

Atsigręžiau ir pažvelgiau į nuostabią šventyklą. Buvau dėkinga už Evangelijos pažinimą ir jos suteiktą perspektyvą. Žinojau, kad chaotiškame ir klastingame pasaulyje radau vietą, kur galiu stovėti virš viso to.

Tądien šventykloje pasižadėjau savo Dangiškajam Tėvui, kad visada stovėsiu Jo, o ne pasaulio pusėje. Ką pasaulis beprimestų mums, mes galime nugalėti tai laikydami sėdant, kurias sudarome stovėdami šventose vietose (žr. DS 87:8).

VAIKAI

Darykime pasaulį gražesnę

Prezidentas Uchtdorfas sakė, kad pastatyta šventykla padidina Dievo galią žemėje ir padaro pasaulį gražesne vieta. Nuspalvinkite žemiau pateiktą paveikslėlį. Žemiau pateikti keli nuostabūs palaiminimai, kuriuos žmogus gauna šventykloje. Jei gyvensite taip, kad būtumėte verti vykti į šventyklą, vieną dieną kiekvienas iš tų palaiminimų gali būti jūsų!

Meilės ir grožio vieta

Krikštas už žmones, kurie nebuvo pakrikštyti būdami gyvi
Santuoka, kuri gali tęstis amžinai

Vaikai užantspauduoti prie gimdytojų amžinybei

Vieta mokytis apie Dangiškajį Tėvą ir Jėzų Kristų

Garbingas, nuolankus gyvenimas

© 2010 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos. Išspausdinta Lietuvoje. Originalas anglų kalba patvirtintas 6/09. Vertimas patvirtintas 6/09. *First Presidency Message, August 2010* vertimas. Lithuanian. 09368 156

Tikėjimas • Šeima • Tarnavimas

Stiprinkite tikėjimą ir asmeninį vertumą

Išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padedančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje.

Raštų ištraukos: Izaijo 2:2–3;
DS 109:22–23; 110:8–10

Mūsų atsakomybė būti vertoms garbinti šventykloje

Apeigų metu šventykloje sudarytos sandoros yra lyg mūsų tinkamumo įrodymas, leidžiantis mums įeiti Dievo akivaizdon. Šios sandoros pakylėja mus aukščiau mūsų pačių galios ir supratimo. Sandoras sudarome tam, kad parodytume savo atsidavimą karalystės statymui. Kai sudarome sandorą su Dievu, tampame sandoros žmoniėmis. Jei būsime ištikimos šioms sandoroms, visi mums pažadėti palaiminimai išsipildys ...

Ką gali daryti Bažnyčios moterys, kad galėtų gauti šiuos šventyklos palaiminimus?

Tas, kurios dar negavo šventyklos palaiminimų, Viešpatys per savo pranašus kviečia daryti viską, kas būtina, kad pasiruoštų juos gauti. Tas, kurios jau gavo tuos palaiminimus, Jis kviečia sugrįžti į šventyklą kaip galima dažniau ir vėl mėgautis tais patyrimais bei plėsti savo viziją ir supratimą apie Jo amžinąjį planą.

Būkime vertos turėti galiojančią šventyklos rekomendaciją. Eikime į šventyklas ir užantspauduokime savo šeimas amžinybei. Lankykimės šventykloje taip dažnai, kaip tik

leidžia aplinkybės. Suteikime savo mirusiems giminaičiams progą priimti išaukštinimo apeigas. Mėgaukimės dvasine stiprybe ir apreiškimu, kuriuos gauname reguliariai lankydamos šventyklą. Būkime ištikimos, sudarykime šventyklos sandoras ir laikykimės jų, kad gautume visus Apmokėjimo palaiminimus.¹

Silvija H. Olred, pirmoji patarėja visuotinėje Paramos bendrijos prezidentūroje.

Iš mūsų istorijos

Prezidentas Gordonas B. Hinklis (1910–2008) mokė, kad Paramos bendrija kilo iš seserų troškimo garbinti šventykloje:

„Statant Kirtlando šventyklą, moterų buvo paprašyta sugrūsti savo porcelianą į smulkias šukes, kad jas būtų galima įmaišyti į tinką, naudojamą šventyklos sienoms. Toks tinkas atspindėtų saulės ir mėnulio šviesą ir taip padarytų pastatą gražesnį.

Tais laikais, kai buvo labai mažai pinigų, bet gausu tikėjimo, darbininkai aukojo savo jėgas ir išteklius Viešpaties namams statyti. Moterys aprūpindavo juos maistu, geriausiu, kokį tik galėjo paruošti. Edvardas V. Tulidžas pasakojo, kad Džozefas Smitas, matydamas, kaip moterys siuva šventyklos užuolaidas, tarė:

„Na, seserys, jūs visada pasirengusios padėti. Seserys visada pirmos ir pirmauja visuose geruose darbuose. Marija buvo pirmoji prie prisikėlusio Viešpaties kapo; ir dabar seserys pirmauja besidarbuodamos prie šventyklos.“ ...

Vėliau, statant šventyklą Navū, kelios moterys susibūrė siūti marškinius darbininkams. Būtent po to, 1842 metų kovo 17 d. ketvirtadienį, dvidešimt jų susirinko viršutiniame Pranašo krautuvės kambaryje.² Taip prasidėjo Paramos Bendrija.

IŠNAŠOS

1. Silvija H. Olred, „Šventos šventyklos, šventos apeigos“, *Visuotinis Paramos bendrijos susirinkimas*, 2008 m. rugsėjo 27 d.
2. Gordon B. Hinckley, „Ambitious to Do Good“, *Ensign*, Mar. 1992, 2.

Ką mes galime padaryti?

1. Ką aš galiu padaryti, kad padėčiau savo seserims pasiruošti šventyklai ir lankytis joje?
2. Kaip aš galiu tapti pavyzdžiu tų pirmųjų seserų, kurios aukojosi, kad gautų šventyklos palaiminimus?
3. Kaip galiu gauti šventyklos palaiminimus?

Daugiau informacijos ieškokite
www.reliefsociety.lds.org.